

D O T E K

Informace pro farnost Vlašim

Květen 2015

Náklady na tištěné číslo 8 Kč

**„Madono, dobrá Madono,
je krásné Tvým dítkem být...”**

Může být Maria vzorem žen dnes?

Ztráta matky

Před nedávnem jsem navštívil výstavu v klášteře Marienstern u Bautzenu u příležitosti oslav 750 let jeho trvání. Část této expozice měla název „Krásné ženy“. Nejkrásnější a nejúchvatnější umělecká díla oslavující ženy nebyla věnována portrétům hereček a zpěvaček – šlo o překrásná zpodobnění Marie v malířství a v sochařství. Právě tyto exponáty přilákaly nejvíce návštěvníků. Především ženy. Byly tam vystaveny dokonce tři madony, které představovaly typ „Maria gravida“. „Gravida“ znamená „těhotná“, požehnaná Maria, která je plná naděje. Před tímto vyobrazením prodlévaly ženy obzvláště dlouho. Vůbec se nechci ptát proč. Možná cítily své nepřekonatelné povolání k mateřství.

Zeptejte se jednou osob nejrůznějšího původu a věku, o kom hovoří s nejvyšší úctou a vděčností. Je jím skoro vždycky jejich vlastní matka. Pokud člověk ještě matku má, ani si to neuvědomuje – a o odpovědi musí teprve přemýšlet. Ale když jsem svoji matku ztratil, byl jsem tak smutný, že jsem byl vlastně sám sebou zděšen.

V duchu jsem si říkal: přece věříš ve zmrtvýchvstání, proč tedy pociťuješ ztrátu matky a prázdnotu, která vznikla jejím odchodem, tak hořce? V této pro mě těžké hodině mi napsal jeden farář: „Pane kardinále, nestyd'te se, že tak truchlíte pro svou matku. Matka je místem, na kterém nám Bůh daroval duši. Proto pro nás je a zůstane tak důležitá po celý život.“

Mnohé ženy vůbec nevědí, co ztrácejí odmítnutím mateřství. Maria byla matka. Říkají: byla to hodná, tichá, ale neaktivní žena. Ptám se Vás: která žena musí být aktivnější a kreativnější než matka?

JOACHIM MEISNER

Rozhovor s P. Vojtěchem Kodetem, OCarm.

O mariánských zjeveních, modlitbě k Marii a postoji křesťana k Matce Boží

Panna Maria – Matka církve. Někteří u ní nacházejí útočiště a pomoc pro svůj život, spoléhají na její přímluvu. Druzí nechápou, proč by ji měli pro svou víru potřebovat, a jsou i mnozí, kterým se stává ohrožením jejich snahy o čistotu víry. Kdo je tato žena Maria, o které Bůh tak krásně vypovídá v předobrazech Starého zákona i v prorockých předpovědích a která ve svém Magnificat vyznává své blahoslavenství? Na to jsme se zeptali P. Vojtěcha Kodeta OCarm.

Vidíte mariánská zjevení a jejich dopad na život věřících jako něco pozitivního, nebo spíše problematického?

Mariánská zjevení a jiné mimořádné duchovní zkušenosti mohou vést a často vedou k obrácení člověka nebo k podstatnému oživení křesťanské víry. Jde-li o zkušenost autentickou, ponese dobré ovoce v osobním životě, a tím i v životě rodiny, ve farnosti, v zaměstnání apod. Za takových okolností lze těžko něco namítat, naopak, bylo by na místě děkovat Bohu, že sáhne i k mimořádným prostředkům, jen aby člověka oslovil a přitáhl k sobě. U někoho však díky jeho lidské nezralosti zvítězí sektářská mentalita, která se mimo jiné projevuje vymezením se proti celku, proti jinak smýšlejícím. Svět je rozdělen na „my a oni“. My správně věřící, kteří uznáváme mariánská zjevení, a ti kdo je neuznávají. Jindy je pro nás autoritou nějaká omilostněná osobnost, která, jak se zdá, má „přímou linku“ do nebe, a kdo ji neuznává nebo si dovolí mít výhrady, patří mezi lidi neduchovní. Podobná mentalita pramení, jak jsme řekli, buď z lidské nezralosti, nebo i z duchovní pýchy, která je na hony vzdálená duchu evangelia.

Jakou vážnost by měl věřící přikládat poselstvím P. Marie z různých mariánských zjevení?

Tady je předně třeba zdůraznit, že ani u schválených zjevení Církve nikoho nezavazuje jim věřit. Církevní schválení nám pouze zaručuje, že daná poselství jsou v souladu s pokladem víry předávaným Církví, a tedy s Božím slovem, jež zůstává základním pramenem teologie a také základním duchovním pokrmem každého opravdového křesťana. Proto vidím jako problematické, když někdo bedlivě sleduje všechna slova P. Marie

i soukromá zjevení kdekterého vizionáře, a zanedbává Boží slovo. Ještě vážnější problém nastává, jestliže začneme soukromým zjevením poměřovat Zjevení předávané Církví a její učení, zatímco by tomu mělo být naopak. Nedávno se např. v některých mariánských společenstvích tvrdilo, že P. Maria nesouhlasí s přijímáním na ruku, které schválili jako možné naši biskupové ve shodě s papežem. Jindy se u nás zase šířilo údajné prorocství někde z Polska, v němž P. Maria měla tvrdit, že příští papež bude vtělený Antikrist. Snad ani nemusím dodávat, jaké důsledky to bude mít na život křesťana nebo společenství, která podobným pseudozjevením nekriticky uvěří. To by totiž znamenalo, že P. Maria podkopává jak papežství, tak učitelský úřad Církve, jež ustanovil sám Ježíš, a to není možné. Jak víme z Písma, skutečná P. Maria evangelia neopravovala, pobízela jen k naplňování Ježíšových slov. Dodnes jistě nedělá nic jiného. Shoda s Písmem svatým je jedním ze zásadních kritérií, podle nichž můžeme rozeznat pravá zjevení od falešných. Znovu opakuji, jestliže se soukromým zjevením začne poměřovat a rozlišovat Zjevení předávané Tradicí a učitelským úřadem Církve, jestliže vyměníme Písmo svaté za nějaký spisek, o jehož původu ani moc nevíme a jež si s Božím slovem protiřečí, dostali jsme se do slepé uličky.

Jaký je vlastně dnes obecně postoj Církve k soukromým zjevením?

Z historie i uznaných zjevení a nakonec z mnohých životů světců víme, že Církev je vůči mimořádným jevům opatrná. Podle některých snad až příliš, opatrnost je však nutná už z jednoho prostého důvodu: procento zjevení, která se ukážou jako pravá, je vzhledem k celkovému počtu hlášených zjevení velmi malé. V současnosti např. mají ve Vatikánu dokumentaci asi dvou tisíc údajných mariánských zjevení z celého světa. Přitom jen ze situace naší místní církve víme, že několikanásobně vyšší bude počet těch, jež o rozlišení Církve nestojí, přičemž jim jejich vyznavači věří s neochvějnou vírou. Zároveň však Církev dobře ví, že Bůh k nám může promlouvat i touto cestou, proto uvedené jevy zkoumá s vážností, a pokud vykazují známky Boží přítomnosti, nezdráhá se je podporovat. Stačí vzpomenout velkou úctu současného papeže k Panně Marii Fatimské apod. Když hovoříme o postoji Církve, je však potřeba rozlišit církev jakožto lid Boží, postoj příslušných zodpovědných autorit a postoj jednotlivých osobností, třeba i biskupů. Nyní jsem mluvil o problematice oficiálního stanoviska, za něj ručí příslušná kongregace v Římě. Existují však i postoje vlivných jednotlivců, teologů, biskupů apod., u nichž se může projevit v těchto otázkách kromě nutné

opatrnosti i méně svatá motivace, jako je touha nemít potíže, jež zvítězí nad potřebou hledat pravdu, nebo dokonce arogance a přezíravost. Stačí vzpomenout na historii zjevení v Lurdech, na mnohá trápení z oficiálních míst, která zažili snad všichni mystikové, naposledy třeba P. Pio. Při jeho beatifikaci prohlásil papežský kazatel otec Cantalamessa, že všechny tyto zkoušky jistě pomohly k jeho očištění a prověření jeho svatosti, ale to nic neubírá na zodpovědnosti těch, kdo mu tato trápení připravili. Pro dokreslení složitosti rozlišování v těchto případech bych rád dodal, že ani papež Jan XXIII. otci Piovi nevěřil, a dnes jsou oba v seznamu světců. Zůstává ale pravdou, že dalším z rozlišujících kritérií mezi člověkem Bohem obdarovaným a falešným prorokem je i hluboká pokora, což znamená i otevřenost ke kritice a poslušnost vůči církevní autoritě, navzdory tomu, že je poznamenána lidskou slabostí.

Proč je ale zapotřebí tolik rozlišování, je-li zřejmé, že se někde děje něco mimořádného, vědecky nevysvětlitelného? Copak to není jasným svědectvím, že je u díla Bůh?

Hlavním důvodem zmíněné opatrnosti je skutečnost, že mimořádné jevy mohou mít velmi rozličný pramen: Duch Boží, duch zlý, narušená lidská psychika a hřích, v tomto případě hřích ve smyslu klamání druhých pro svůj prospěch nebo snaha strhávat na sebe pozornost. Pocházejí-li zjevení či zázraky skutečně od Ducha Božího, mohou být velkým darem Božím pro jednotlivce i pro Církev. Mohou být ale zrovna tak plodem mámení zlého ducha – v životech světců máme bezpočet příkladů, jak se dovede převlékat za anděla světla, aby člověka uvedl do duchovní iluze, a tím zdeformoval celý jeho duchovní i lidský život. Dále mohou být známkou rozbíhající se duševní poruchy, např. schizofrenie, při níž lidé v akutním stádiu mají rovněž vidění a slyší hlasy, a jsou-li nábožensky založení, nepřekvapí, jde-li o hlas P. Marie nebo P. Ježíše. A konečně se může jednat pouze o výplod lidské fantazie a něčí touhy se zviditelnit nebo dokonce touhy po penězích; tak např. jeden italský starosta nechal vybudovat velký kostel, aby povzbudil příliv poutníků, a tím cestovní ruch, i když místní zjevení nebylo církví uznáno za pravé. Mnohým falešným vizionářům stačí k uspokojení obdiv věřících, možnost ovládat nějaký okruh lidí nebo jen rozruch, jež vyvolají. Živí se pochopitelně na lidské senzacechtivosti. Největší potíž je však v rozlišování Boží moci od moci okultní. Už ve Starém zákoně čteme, jak mágové egyptští dokázali do určitého stupně napodobovat znamení, která Hospodin propůjčil Mojžíšovi,

aby ukázal faraonovi, že je u díla On sám. Dodnes jsou lidé snadno dezorientovaní, když se jedná o zázraky nebo něčí mimořádné schopnosti, a někdy příliš rychle uzavírají, že jde o charismata, tedy o projev Boží moci.

A jak je tomu s modlitbou k Panně Marii? Nejde o modlářství, jak nám katolíkům mnohdy podkládají křesťané jiných církví?

Modlitba k Panně Marii, lépe řečeno prosba o její přímluvu, se zakládá na odkazu Krista na kříži: „Hle, tvá matka“. Kristus to řekl učedníku Janovi, který stál pod křížem, ale církev nás učí, že v jeho osobě odkázal svou matku komukoliv, kdo se stane Jeho učedníkem a přizná se k jeho kříži. Po daru sebe sama a svého Ducha jde o nejkrásnější dar, který nám Kristus mohl odkázat. Panna Maria totiž žila a dodnes žije plně tím, čím žije její syn Ježíš, proto se tolik podílí na jeho plánu spásy. Jestliže Kristus je v nebi na pravici Boží a přimlouvá se za nás, ona nebude dělat nic jiného. Je však třeba vědět, že i když se stala matkou Boží, a to je velická důstojnost, ona sama není žádná „bohyně“. Sama se nazvala služebnicí Páně a byla by první, kdo by odmítla být stavěna na roveň Bohu.

Jakákoli naše prosba, kterou k ní vyšleme, prochází jejíma rukama směrem k Bohu, a jakákoli milost, kterou Maria pro nás získá, pochází od Boha, pramení v jeho lásce k nám. Krásně to znázorňují některé východní ikony, které P. Marii znázorňují v přímluvném postoji, s hlavou pokorně skloněnou a s dlaněmi obrácenými vzhůru k nebi, v postoji přijímajícím. Některé západní obrazy a žehnající sochy P. Marie mohou být trochu zavádějící, protože se zdá, jakoby Matka Boží byla pramenem všech milostí, nikoli Prostřednicí.

Některé písně a modlitby zanechávají pocit, jako bychom se měli k Matce Boží utíkat, když Pán Bůh nechce vyslyšet, nebo dokonce pro ochranu před ním. Co si o tom myslíte?

Domnívám se, že si často do obrazu Boha promítáme naše lidské představy a zkušenosti, které pak jeho skutečnou podobu zkreslují. V tomto případě jde asi o model z mnohých rodin, kde maminka je ta hodnější a otec ten náročnější, ne-li chladný a tvrdý, nebo kde citlivější a laskavější maminka chrání děti před výpraskem rozhněvaného otce. Promítat tyto zkušenosti narušeného lidství do obrazu Boha Otce a P. Marie mi připadá neoprávněné. Panna Maria rozhodně není a nemůže být milosrdnější než Bůh, který je Milosrdenství samo. V přímluvné modlitbě ale rozhodně nejde o přemlouvání

neochotného Boha, aby ušetřil něco, co nám v podstatě nechce dát, nebo dokonce o jeho udobřování, když je nahněvaný. To všechno jsou pouhé lidské projekce. V příběhu o marnotratném synu – nebo spíše o Milosrdném otci – nám Pán Ježíš ukázal mimo vši pochybnost, že i když my se hříchem vzdálíme od Boha, on se nám srdcem nevzdálí. Nedokáže nás přestat milovat, protože je Láska sama. Máme-li se mu znovu přiblížit, je třeba se obrátit, tedy změnit svoje smýšlení, nikoliv měnit smýšlení Boha vůči nám.

Jestliže Bůh dovoluje, abychom si v Těle Kristově pomáhali přímluvnou modlitbou, je to proto, abychom měli podíl na jeho díle spásy, a mohla se tím více projevit jeho sláva. Můžeme si tím projevovat bratrskou lásku, a jsme tak vtahováni do tajemství života samotné Nejsvětější Trojice, kde je náš pravý domov. A protože církev jako Tělo Kristovo přesahuje hranice smrti, můžeme žít společenství lásky i s těmi, kdo už jsou v nebi, v první řadě s naší Matkou Marií a se svatými.

Jaký postoj by tedy měl křesťan zaujmout k Matce Boží? Zdá se, že i uvnitř církve se tyto postoje velice liší. Proč myslíte, že tomu tak je?

Skutečně se dá říci, že v posledních desetiletích prožívá mariánská úcta příliv i odliv, místy velký rozkvět, a jinde hlubokou krizi, a to nehovořím pouze o lidové zbožnosti. Dnes jsme svědky napětí mezi zbožností, která je velmi soustředěná na Pannu Marii, a zbožností, která se na Matku Boží vůbec neodvolává, protože ji vidí jako nebezpečí pro čistotu víry, jako „nános“, od něhož je třeba se oprostit návratem k evangeliu. Bohužel je tento odmítavý postoj mnohdy výsledkem přehánění výstředních mariánských ctitelů, kteří mají snahu vytvářet jakési čistě mariánské náboženství se sektářskými prvky, jak jsme o tom mluvili.

Je, myslím, škoda, že málo známe některé koncilní i pokoncilní dokumenty. Věnují P. Marii velkou pozornost, ale zároveň navracejí její nádhernou postavu do biblické perspektivy. V Písmu je o ní sice jen pár míst, ale jsou teologicky velmi bohatá, ukazují jak její úzký vztah ke Kristu, tak její místo v církvi a v celém plánu spásy. Ona zdaleka nepatří jen na vyzdobené oltářiky: Matka Boží nám byla dána za matku, aby s celou církví a s každým zvlášť putovala jeho životem a pomáhala nám dojít k cíli. Přitom není zanedbatelná ani samotná její postava jako vzor věřícího a milujícího člověka. Mně osobně se na ní velmi líbí spojení hluboké duchovnosti a naslouchání Božímu slovu s praktičností její lásky k bližnímu, jak jej vidíme

z návštěvy Alžběty nebo z události v Káni. Maria je vzorem ženy, která dokázala radikálně odpovědět na Boží volání a na novost evangelia, která se dokázala spolehnout na Boha a Jeho slovo ve velmi obtížných situacích života. Domnívám se, že proto je tak blízká mnohým věřícím, zvláště v období životních zkoušek. A skutečně stojí za to vrátit se občas k rozjímání událostí z jejího života, jak je předkládá Písmo. Kromě vtělení Božího Syna je v něm velmi málo mimořádností, zato velmi mnoho těžkostí a nároků na holou víru, tj. víru, která se nemůže opřít o žádná znamení.

Z rozhovoru pro Katolický týdeník

Modlitba papeže Františka k Panně Marii rozvazující uzly

Svatá Maria, ty jsi byla po celý život plná Boží přítomnosti,
s pokorou jsi přijímala Otcovu vůli
a d'ábel tě nikdy nedokázal zaplést do svého zmatku.

U svého Syna ses přimlouvala za naše těžkosti,
a svou pokorou a trpělivostí jsi nám dala příklad,
jak rozplétat zádrhele našeho života.

Navždy zůstáváš naší Matkou, a tím napravuješ a osvětluješ spojení,
které nás poutá s naším Pánem.

Svatá Matko, Matko Boží a Matko naše,
prosíme tebe, která s mateřským srdcem rozplétáš uzly našich životů,
ujmi se mne/ ho (pojmenování osoby)
a osvobod' mne/ ho/ ji ode všech pout a zmatků,
jimiž na mne/ na něj/ na ni útočí náš nepřítel.

Svou milostí, svou přímlovou u Boha i příkladem
nás osvobod' od všeho zla, Panno Maria,
a rozvaž pouta, která nám brání ve sjednocení s Bohem.

Dej nám, abychom vysvobozeni od každého zmatku a omylu
nacházeli Pána ve všech věcech,
abychom v Něm ukotvili svá srdce
a stále mu sloužili v našich bratřích a sestrách.

Amen.

Pro děti

Poznáš, kdo je na obrázku?

Je to osoba velmi milá.
Žila před více než 2000
lety. Její život byl plný
radostí i starostí, jak
tomu obvykle u lidí bývá.
V jednom se však lišila:
nedopustila se nikdy
žádného hříchu. Dějala
vždycky to, co chtěl Bůh.
Ale to už je velká
nápověda!

Teď si vezmi pastelky a
vybarvi označená políčka
podle návodu. Pak zcela
jistě poznáš, o koho jde,
a snadno odpovíš na tyto
otázky:

Jak se jmenovala?

Kde žila?

Kde o ní čteme?

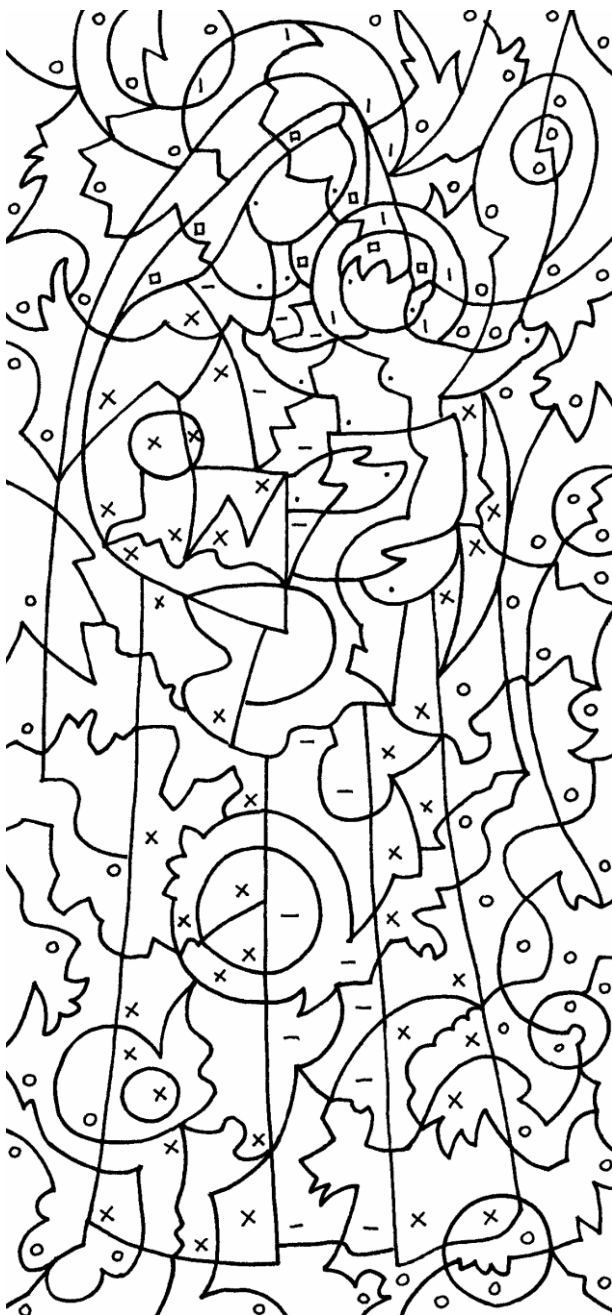
Které události z jejího
života známe?

Kde je dnes?

Co by jí mohlo udělat
radost?

- | žlutá
- oranžová
- světle zelená
- × tmavě modrá
- hnědá
- červená

Až obrázek vybarvíš,
můžeš ho vystříhnout,
nalepit na tvrdý karton a připsat k němu pěkné přání pro
svoji maminku. Maminky totiž mají v květnu svátek.

Ze života farnosti

V průběhu měsíce května zveme na **májové pobožnosti**, které budou vždy po skončení mše svaté.

Pátek 1. 5. 2015 – mše sv. v 17 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim – svátek sv. Josefa Dělníka

Sobota 2. 5. 2015 – mše sv. v 18 h, kostel sv. Jiljí, Vlašim

Uskuteční se farní **pout' na Svatou Horu** za nová kněžská a řeholní povolání. Mše svatá ve farním kostele zůstává nezměněna!

Neděle 3. 5. 2015 – mše sv. v 8 h – kostel sv. Josefa, Velíš

Při mši sv. požehná pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka **nové varhany**. Bude následovat krátký (nejen) varhanní koncert a beseda s panem kardinálem v kostele. Společné setkání ukončíme neformálním setkáním a také malým občerstvením.

Neděle 3. 5. 2015 – 9.30 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim

Hlavním celebrantem mše svaté bude **biskup Václav Malý**, který přijede do naší farnosti společně se studenty bohoslovecké fakulty.

Neděle 10. 5. 2015 – 15 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim

Zveme nejen naše maminky, ale všechny farníky na **koncert manželů Radových**.

Neděle 17. 5. 2015 – 15 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim

Vystoupí vokálně instrumentální skupina **KAPŘI** (KApela PŘÍchovice).

Skupina vystoupí rovněž **při mše svaté pro rodiny s dětmi v 11 h.**

KApela PŘÍchovice je křesťanské hudební společenství, které vzniklo v roce 2006 v Centru života mládeže Křižovatka v Jizerských horách (v Přířhovicích), členové ale pocházejí z rozličných koutů naší republiky.

KaPři doprovázejí mnohá křesťanská setkání (diecézní setkání, SKAM, Celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou v roce 2012), mše svaté a jiné události (břmování, svatby, Noc kostelů), každoročně pořádají adventní a vánoční koncerty. Jejich hudba je inspirována folkem, jazzem, rockem i klasickou hudbou.

Čtvrtek 21. 5. 2015 – 10 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim

Uskuteční se tradiční **mše svatá pro naše seniory.**

Mše svatá se **přesouvá na 10 h. Mše sv. v 8 h nebude!**

Neděle 24. 5. 2015 – 11 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim

Kardinál Miloslav Vlk přijede do naší farnosti, aby při mši svaté udělil **svátost břmování.** Mše svatá bude **pouze v 11 h.**

Pátek 29. 5. 2015 – 19,00 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim

Pozvěte své **přátele a známé na tradiční Noc kostelů.** Program:

- Vystoupení souboru Gemini Collegium a farního pěveckého sboru Diphtheria
- Výklad a seznámení se s liturgickým prostorem a předměty, které se v něm nacházejí
- Prohlídka kostelních zvonů
- Zpěvy a modlitba se světly ve stylu Taizé

Neděle 31. 5. 2015 – 11 h – kostel sv. Jiljí, Vlašim

Mše svatá bude **pouze v 11 h** a bude spojena s **prvním svatým přijímáním** dětí z naší farnosti.

Po skončení mše svaté **bude následovat farní den** a v **15 h** se uskuteční **koncert souboru Ztracená kapela**.

Společenství mládeže

Na Hrádku se uskuteční již tradiční víkendovky pro mládež, a to

- od 15. do 17. května pro 2. stupeň ZŠ
- od 22. do 24. května pro 1. stupeň ZŠ.

Víkend pro otce s dětmi

O víkendu **13.–14. června** pořádáme již pravidelné **stanování pro otce s dětmi** z naší farnosti ve věku od 3 do 10 let. Během cesty a pobytu budou probíhat různé aktivity, které budou mapovat vybraný biblický příběh. Zájemci o tuto akci se mohou hlásit u Michala Rybníčka a to do konce května.

Misijní štrúdlování

Mezi ranními bohoslužbami se v neděli 12. dubna prodalo celkem 52 balíčků s celkem 43 nohami štrúdlů (sladkých i slaných) od 15 rodin. Pro záchranu sirotků trpících hladem v misiích jsme utržili celkem 4.370 Kč. Všem, kteří nezůstali lhotejní, patří upřímný dík. Peníze budou poukázány na konto Papežských misijních děl.

Centrum NAZARET – Praha

Ve dnech **8.–10. května 2015** se uskuteční **víkendovka** pro mladé ve věku **12–18 let**. Kde se budete chtít zúčastnit, vezměte si s sebou Bibli, buchtu a 300 Kč. Začátek je v 18 h mší svatou.

Více na <http://www.centrumnazaret.cz/news/vikendovka-30-1-1-2-2015/>

Ve dnech **5.–7. června** se zde uskuteční **Víkendovka pro mladé ve věku 12–17 let**.

Adresa: Centrum Nazaret, Kostelní nám. 16, Praha 4 – Kunratice.

Hlaste se na mail nazaretske.vikendovky@seznam.cz / nazaret@apha.cz
nebo na tel. 733 161 614, 244 910 469.

Putování z pražské diecéze do českobudějovické

Tak by se dala nazvat letošní jarní procházka, která se uskuteční 30. května. Začne v 9 hodin na Zhoři mši svatou a skončí v restauraci v Křešíně. Projdeme lesy kolem Černého rybníka, navštívíme Jelenov, kterému se také říká Heršindol, pomodlíme se v kapli v Čáslavsku, zajdeme do Štědrovic, v Křešíně navštívíme kostel sv. Bartoloměje. Trasa měří 9 kilometrů a až na malý kousek vede po asfaltce. Jde se za každého počasí, proto si s sebou vezměte pláštěnky, aby nepršelo. 😊 Všichni jste srdečně zváni!

Pořádají farníci z Čechticka

Svátek matek

Chtěli bychom jménem celé redakce poděkovat všem maminkám za jejich obětavou a nezištnou lásku a péči a vyprosit jim Boží požehnání i přímluvu a ochrannou ruku Matky Marie.

Vikariátní ministrantský a dětský den

Již poosmé jsme uspořádali v Palčicích „Na chalupě u lesa“ vikariátní setkání dětí, zvláště ministrantů. Letošní sraz proběhl v sobotu 11. dubna. Přijelo celkem asi 50 osob z celé oblasti od Divišova přes Načeradec až po Dolní Kralovice. Sjednocujícím tématem celé akce byl probíhající rok zasvěceného života.

Dopoledne jsme slavili mši svatou. Koncelebrovalo pět kněží. Hlavním celebrantem i kazatelem byl P. Vojtěch, hudbou doprovodily mši svatou

Šárka, Bára a Marika. Po mši svaté měl P. Timko ze Zdislavic přednášku o zasvěceném životě.

Po svačině, kterou připravily některé maminky, se účastníci rozdělili do pěti skupin a rozptýlili se po celém ubytovacím zařízení. Na svých stanovištích mohli postupně přivítat pět prezentujících se zajímavými tématy: P. Vojtěch Smolka: *Jezuité*; P. Jerzy Cymanowski: *Mariáni*; P. Miloslav Kněz: *Benediktini*; P. Max Rylko: *Premonstráti*; P. Jaroslav Konečný: *Karmelitáni*. Aktivní účast dětí a jejich otázky svědčily o tom, že mají zájem dovědět se víc a že téma pro ně nebylo odtažitě.

Po tradičně výborném obědě („čína“) jsme měli možnost zahrát si ping-pong, tenis, fotbal a velké oblibě se těšila zejména trampolína. Počasí nám letos přálo, po celou sobotu bylo teplo a slunečno, a tak jsme své setkání mohli zakončit již tradičním opékáním buřtů.

Děk všem pořadatelům a hlavně domácím – rodině Přitasilově. Těšíme se na shledanou za rok.

Jiří FOLLER

Informace z Farní charity Vlašim

Postní almužna

Drazí přátelé,

Morava je vždy tak trochu napřed, tam už se Postní almužna koná letos po sedmé. U nás, na Vlašimsku, proběhla premiéra. Akce není prvotně zaměřená na výběr peněz, ale jde o duchovní formaci, kterou mohou využít nejen lidé věřící, ale také všichni, kdo se chtějí přidat k starobylé postní tradici – almužně. Princip je jednoduchý: peníze za to, co si během postního období odřekneme, můžeme vložit do papírové pokladničky, tzv. postničky. Můžeme si také vybrat, pro jakou sociální situaci jsou naše finance určené. Církev je prostřednictvím své „prodloužené ruky“ (Charity) využije na pomoc potřebným. Ve farnosti Vlašim se vrátilo 12 kasiček. Výtěžek byl 3977 Kč. Z toho 400 Kč bylo směřováno pro lidi těžce nemocné a s postižením, 200 Kč na činnost farnosti pro lidi v nouzi a 3377 Kč na využití pro potřebné dle rozhodnutí Charity. Po poradě s našimi pracovníky jsme se rozhodli, že finance použijeme na nákup potravin, které vydáváme v Místě vzájemné materiální pomoci „Charitním obchůdku“ lidem, kteří se ocitli v akutní nouzi.

Věřím, že postní almužna nám všem pomohla nehlédět při přípravě na velikonoční svátky jen do sebe, ale také nabídla možnost podívat se na to, co děláme pro své bližní a jak žijeme ve svém společenství.

Stvrzuji svým slovem, že svěřené finance použijeme dle určení dárců na dané oblasti.

Za FCH Vlašim

DANIELA LALOUČKOVÁ

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tištěné číslo 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim